

De pedagoog heeft nagelaten duidelijk te maken hoe de rolverdeling was in de besluitvorming over klagers en klagers kinderen.

12-03 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen: de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen: het College, bestaande uit L.C. Mulder, G.J. van Egmond, B.J. van Leeuwen, C.P. Dijkstra en N. Rombout-van Wamelen, beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling. In deze klacht heeft N. Rombout-van Wamelen zich verschoond van deelname aan de behandeling en de beoordeling.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door de heer en mevrouw X, hierna te noemen: klagers, ingediende klacht tegen mevrouw Y, lid NVO, hierna te noemen: verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 23 maart 2012 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 15 maart 2012 met een bijlage van klagers. Het College verklaart de klacht niet ontvankelijk. Uit de formulering van de klachtgronden blijkt niet welke normen uit de Beroepscode NVO (Bc) zouden zijn geschonden. Evenmin bevat het klachtschrift verwijzingen naar artikelen van de Beroepscode. De relevantie van de bijlagen wordt door het klachtschrift niet duidelijk gemaakt. Het College verzoekt klagers om het klachtschrift aan te vullen. Op 25 juni 2012 ontvangt het college een aangepast klachtschrift d.d. 21 juni 2012 met een bijlage. Verweerster verzoekt gemotiveerd uitstel voor verweer. Het College verleent verweerster uitstel tot 1 december 2012 en bericht partijen. Het verweerschrift wordt op 30 november 2012 per fax en op 3 december 2012 per brief ontvangen. Klagers ontvangen een afschrift van het verweer. Het College besluit dat een hoorzitting wenselijk is. Klagers en verweerster worden opgeroepen om op 13 februari 2013 daartoe te verschijnen. Het College acht zich met klacht- en verweerschrift en de mondelinge toelichting van partijen tijdens de hoorzitting voldoende geïnformeerd en besluit om uitspraak te doen. Op 26 maart 2013 ontvangen partijen bericht dat het College in de vergadering van 23 april 2013 de afrondende bespreking over de beoordeling zal voeren en aansluitend uitspraak zal doen. Op 27 maart 2013 verzoeken klagers het College om een tweede hoorzitting in te lassen omdat zij nadere documenten aan het College willen voorleggen. Het College besluit dat in de fase van de beoordeling geen informatie meer kan worden toegevoegd aan het dossier en bericht klagers aldus. Op 23 april 2013 doet het College aansluitend op de afrondende bespreking uitspraak.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Verweerster is als gedragswetenschapper werkzaam bij stichting S. Deze instelling voert onder mandaat van Bureau Jeugdzorg jeugdbeschermingsmaatregelen uit. De kinderen van klagers zijn onder toezicht (ots) van stichting S. gesteld.

Stichting S. verzoekt de kinderrechter in maart 2012 om de ots en de uithuisplaatsing (uhp) van J., zoon van klagers, te verlengen. Verweerster heeft in het multidisciplinair overleg (MDO) advies uitgebracht en draagt bij aan het verslag van een evaluatie die plaats vindt op 17 februari 2012.

Klagers zijn niet tevreden over het handelen van verweerster en dienen een klacht in bij het College van Toezicht.

3 De klachten

Klagers verwijten verweerster samengevat het volgende.

I Schending van art. 36 Bc 'Rapportage'.

Verweerster heeft blijkens het evaluatieverslag van 5 maart 2012 bijgedragen aan de besluitvorming van stichting S. die heeft geleid tot een verzoekschrift aan de kinderrechter, waarin verlenging van de ots en de uhp voor J., zoon van klagers, wordt verzocht. Verweerster heeft de ouders nooit onderzocht maar neemt in het MDO wel besluiten of neemt aan besluitvorming deel terwijl zij op geen enkele wijze onderzoek heeft gedaan. Verweerster ondersteunt uitspraken die in het MDO zijn gedaan. Zo ondersteunt zij blijkens het evaluatieverslag de uitspraak dat bij ouders sprake is van beperkt pedagogisch inzicht en dat zij onvoldoende in staat zijn om aan te sluiten bij wat de kinderen nodig hebben. Zij ondersteunt de uitspraak dat bij moeder een angststoornis met psychotische kenmerken

bestaat.

Verweerster schendt aldus artikel 36 aangezien dit artikel voorschrijft dat de pedagoog zich voor het beantwoorden van de vraagstelling dient te beperken tot het verstrekken van die gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling en de doelstelling van belang zijn, zulks in duidelijke termen en dat uit de rapportage duidelijk moet blijken wat de beperkingen zijn van de uitspraken en de gronden waarop de uitspraken berusten.

II Schending van art. 6 Bc 'Deskundigheid'

Verweerster ondersteunt blijkens het evaluatieverslag de uitspraak dat moeder gevoelig blijft voor het ontwikkelen van psychiatrische klachten, dat het risico dat het slechter met haar gaat toeneemt naarmate zij meer taken en verantwoordelijkheden heeft en dat het om die reden niet haalbaar is om toe te werken naar een thuisplaatsing van de kinderen. Verweerster schendt aldus artikel 6 dat onder meer voorschrijft dat de pedagoog aanvaardbare methoden gebruikt en zijn beroep uitoefent voor zover hij daartoe is gekwalificeerd. Verweerster oordeelt immers over psychiatrische problematiek zonder dit met klagsters artsen besproken te hebben.

III Schending van art. 10 Bc 'Verantwoording'

Verweerster ondersteunt blijkens het evaluatieverslag de uitspraak dat het voor de ouders onvoldoende haalbaar lijkt om alle noodzakelijke doelen te behalen die een opvoedingssituatie waarborgen waarin de kinderen zich op een goede manier kunnen ontwikkelen naar volwassenheid en de uitspraak dat de ouders pedagogisch inzicht missen en niet de noodzaak van bepaalde interventies zien waardoor maatregelen nodig blijven. Aldus schendt verweerster artikel 10 dat van de pedagoog verlangt dat hij van zijn beroepsmatig handelen verantwoording kan afleggen door van zijn werkzaamheden zodanig aantekening te houden dat zijn handelen en nalaten toetsbaar is. Verweerster maakt op geen enkele wijze zichtbaar op welke bronnen deze stellingen zijn gebaseerd, wie dit heeft onderzocht en waaruit het gestelde blijkt.

Samenvattend zijn klagers van mening dat de gedragsdeskundige klachtwaardig heeft gehandeld door deel te nemen aan een MDO waarin de casus van klagers werd besproken door een waardeoordeel te geven over de situatie zonder dat zij zelf onderzoek heeft gedaan en doordat nergens blijkt hoe deze informatie is verkregen en of deze informatie wordt gedragen door een gedegen onderzoek.

4 Het verweer

Verweerster voert met betrekking tot de bovenbeschreven klachtonderdelen het volgende aan.

I De gedragswetenschapper binnen stichting S. bedrijft geen beschrijvende diagnostiek en onderzoekt niet zelf de ouders en kinderen. De gezinsvoogdijwerker heeft het directe contact met de cliënten. In het MDO bespreken de gedragswetenschapper en de gezinsvoogdijwerker het betreffende kind en het gezin en geeft de gedragswetenschapper haar visie over de benodigde zorg om de ontwikkelingsbedreiging waaraan het kind bloot staat, weg te nemen. Het advies is gebaseerd op de informatie van die de gezinsvoogdijwerker heeft verzameld uit contacten met de cliënt, bij het gezin betrokken hulpverleners en derden zoals school en pleegouders. De informatie van andere hulpverleners bestaat uit onderzoeksrapportage, behandelplannen etc. Door de gedragswetenschapper wordt een besluit genomen in samenspraak met de gezinsvoogdijwerker, onder verantwoordelijkheid van de teammanager.

Een enkele keer spreekt de gedragswetenschapper met cliënten. In onderliggende zaak heeft geen gesprek plaatsgevonden omdat klagers noch de gezinsvoogdijwerker hierom hebben verzocht en omdat ook verweerster zelf geen reden had om dit te initiëren.

Verweerster heeft haar advies in het MDO gebaseerd op de Raadsrapportage van 22/04/2010, de rapportage van GGZ A., instelling B. (mei 2010), instelling C. (2010, 2011, 2012), instelling D. (januari 2010) en instelling E. (april 2010).

II Het verzoekschrift wordt geschreven door de gezinsvoogdijwerker. Het verzoekschrift dient te worden gelezen in samenhang met de bijlagen. De bijlagen bij het verzoekschrift zijn het plan van aanpak en de evaluatierapportage. Onder punt 4 van het plan van aanpak, de zorgpunten, wordt benoemd welke zorg afkomstig is van welke bron.

III Verweerster heeft alle rapportages gelezen en betrokken in het MDO en besproken met de

gezinsvoogdijwerker. Op grond daarvan heeft zij haar uitspraken in het MDO gedaan. Zij neemt een kritische houding aan bij het wegen van de rapportage. Die delen die relevant zijn en waarvan de herkomst bekend is worden door de gezinsvoogdijwerker verwerkt in de plannen van aanpak en de evaluatierapportage. Ouders hebben aan het begin van de ots een formulier ondertekend waarmee zij toestemden dat de gezinsvoogdijwerker mocht overleggen met hulpverleners. Rapportages zijn daarna verkregen met toestemming van klagers. Ouders waren akkoord met de inhoud ervan en zijn voor zover verweerster weet ook niet in gesprek gegaan met de instellingen die de rapportages schreven over onjuistheden daarin. Ouders hebben evenmin een second opinion aangevraagd. Op basis van deze rapportages, kritische vragen van verweerster aan de gezinsvoogdijwerker en de observaties van deze, van hulpverleners in het gezin en van pleegouders zijn er vervolgens besluiten genomen. Deze worden genomen door de gedragswetenschapper onder verantwoordelijkheid van de teammanager. De evaluatie en het plan van aanpak worden opgesteld door de gezinsvoogdijwerker en vervolgens in gesprek met de gedragswetenschapper indien noodzakelijk gewijzigd en vastgesteld. Daaruit volgt dan het verzoekschrift aan de kinderrechter.

Samenvattend stelt verweerster dat zij geen beschrijvende diagnostiek bedrijft. De gegevens die in het MDO worden gebruikt en die in de rapportage worden verwerkt zijn gebaseerd op de bevindingen van de gezinsvoogdijwerker en op rapportage van derden. Naar de rapportage wordt in de plannen van aanpak en de evaluatieverslagen verwezen. De gegevens die in de rapportage worden verwerkt dienen het doel van de ots, t.w. het afwenden van de ontwikkelingsbedreiging waaraan de kinderen blootstaan. De herkomst van de informatie is door verweerster gewogen. Alleen rapportage waarvan de herkomst bekend is en die is opgesteld door professionals op het terrein van hun eigen deskundigheid is in de rapportage vermeld. Verweerster is derhalve van mening dat de klachten ongegrond zijn.

5 De beoordeling van de klachten

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel.

Het College vat het gestelde onder dit klachtonderdeel ambtshalve op als een klacht dat artikel 15 door verweerster is geschonden en beoordeelt het handelen van verweerster als volgt.

Het College stelt vast, op grond van hetgeen klagers ter zitting desgevraagd verklaarden, dat aan hen onvoldoende duidelijk was hoe de rolverdeling bij stichting S. was in de besluitvorming over klagers en klagers kinderen. Het College stelt vast dat verweerster een individuele professionele verplichting heeft om zich van het geïnformeerd zijn van cliënten over het aandeel van de pedagoog in de rolverdeling te vergewissen. Verweerster heeft dit nagelaten en dusdoende artikel 15 Bc geschonden. Het College oordeelt dat verweerster aldus niet zorgvuldig handelde.

Dit klachtonderdeel is, ambtshalve opgevat als bovenbeschreven, derhalve gegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel.

Het College vat het klachtonderdeel op als een verwijt dat verweerster er aan bijdraagt dat aan de kinderrechter een verzoekschrift wordt voorgelegd waarin onvoldoende wordt aangegeven op welke bronnen het besluit is gebaseerd. Het College stelt vast dat verweerster dit verwijt gemotiveerd weerlegt.

Het klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het derde onderdeel.

Het College vat het klachtonderdeel op als een verwijt dat de doelstelling van de ots en de uhp onvoldoende aan klagers is gemotiveerd.

Het College stelt vast dat het plan van aanpak wordt gebaseerd op recente waarnemingen van de gezinsvoogdijwerker en dat dit plan voldoende wordt onderbouwd. Tijdens de hoorzitting is aan het College gebleken dat de ouders er geen beeld van hebben wat de consequenties van het plan van aanpak zijn, het doel waaraan zij werken en wat het toekomstperspectief is. Omdat het College niet heeft kunnen vaststellen of stichting S. aan klagers deze helderheid heeft gegeven kan het College niet toekomen aan de vraag of verweerster in het bieden van die helderheid een aandeel had moeten nemen.

Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

6 Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel I is opgevat als bovenbeschreven gegrond, klachtonderdeel II is opgevat als bovenbeschreven ongegrond en klachtonderdeel III is opgevat als bovenbeschreven eveneens ongegrond.

Het College stelt vast dat verweerster ter zitting blijkt geeft van bereidheid en vermogen kritisch te reflecteren op haar professionele handelen.

Het College legt aan verweerster derhalve geen maatregel op.

Aldus gedaan de 23ste april 2013 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris